

UZASADNIENIE

P. K. (1) w okresie od 2007 do 30 września 2012 roku kupował od A. i I. W. – mieszkańców miejscowości K. – papierosy bez wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy. Papierosy przywożone były z Białorusi. W. nabywali je od rosyjskojęzycznych cudzoziemców. We wskazanym okresie P. K. (1) odbierał od W. papierosy ze średnią częstotliwością raz, dwa razy w tygodniu. Jednorazowo kupował od nich 10 – 30 kartonów papierosów. Za karton papierosów płacił ok.30 – 40 złotych. W okresie od 2007 do 30 września 2012 roku P. K. (1) kupił od A. i I. W. około 1 000 kartonów papierosów różnych marek. Oskarżony nie informował ich, w jakim celu nabywa papierosy, co się z nimi dalej dzieje (zeznania A. W. k.1290, 1929v; I. W. k.1202, 1296, 1930).

Kolejnym dostawcą papierosów bez wymaganych oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy dla oskarżonego był A. M.. W latach 2007 – 2008, przez okres około roku, z częstotliwością średnio raz w tygodniu P. K. (1) kupował od A. M. od 20 do 50 kartonów papierosów (częściowo zeznania A. M. k.608, 1749).

Część papierosów nabytych w opisanych wyżej okolicznościach P. K. (1) sprzedał Z. M. i M. B..

W sierpniu 2010 roku M. B. kupił od P. K. (1) papierosy dwukrotnie. Za pierwszym razem kupił około 150 – 200 kartonów papierosów. Za drugim razem, w dniu 26 sierpnia P. K. (1) sprzedał mu (...) paczki papierosów, tj. 397 kartonów. Za każdym razem P. K. (1) przewoził samochodem marki A. papierosy z miejsca zamieszkania do miejscowości P., gdzie spotykał się z M. B.. W umówionym miejscu na drodze mężczyźni przekładali papierosy z bagażnika samochodu P. K. (1) do bagażnika samochodu M. B.. Jadąc z papierosami kupionymi od P. K. (1) M. B. został zatrzymany w dniu 26 sierpnia. Za przechowywanie w dniu 26 sierpnia 2010 roku 3 974 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy M. B. został skazany wyrokiem w sprawie II Ks 100/10 Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej (zeznania M. B. k.1481, 1489, 1996; odpis wyroku w sprawie II Ks 100/10).

Z. M. w 2012 roku skontaktował się z P. K. (1) za pośrednictwem znajomego z targowiska. W rozmowie telefonicznej mężczyźni uzgodnili, że P. K. (1) sprzeda papierosy Z. M., a także ustalili szczegóły spotkania. P. K. (1) przywiózł papierosy z miejsca zamieszkania do R. swoim samochodem marki A. (...) o nr rej.(...). Mężczyźni spotkali się w uzgodnionym wcześniej miejscu, skąd pojechali do lasu. Tam P. K. (1) wyjął z bagażnika samochodu 150 kartonów papierosów, zapakowanych w worki, i przekazał je Z. M.. Kupujący zapłacił P. K. (1) 12 000 złotych (zeznania Z. M. k.1258, 1371, 1930v).

Korzyść majątkowa – w postaci pieniędzy – uzyskana ze sprzedaży papierosów M. B. i Z. M. wyniosła łącznie nie mniej niż 12 000 złotych.

Łączna ilość, nabytych przez P. K. (1) w okresie od roku 2007 do 30 września 2012 roku wyrobów bez wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy wyniosła nie mniej jak 1 000 kartonów papierosów różnych marek, importowanych bez zgłoszenia celnego. Uszczuplenie należności celnej wyniosło 4 608 zł, a uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosło 128 500 zł (wyliczenie uszczuplenia k.1299).

P. K. (1) kilkakrotnie proponował sprzedaż papierosów M. M. (1) w 2012 i 2013 roku. M. M. (1) nie zdecydował się na to, gdyż cena papierosów była za wysoka (zeznania M. M. (1) k.1479, 1788).

Oskarżony bezskutecznie prosił U. M. o przywiezienie papierosów z Białorusi (zeznania U. M. k.1392).

W lipcu 2012 roku, na prośbę I. W., P. K. (1) przewiózł swoim samochodem A. (...) kartonów papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy z miejscowości K. w okolice R.. Papierosy należały do małżonków W.. I. W. jechał swoim samochodem jako „pilot”. Na miejscu doszło do spotkania ze Z. R. (1), któremu I. W. sprzedał papierosy przewiezione przez P. K. (1). Za przewiezieniu papierosów I. W. zapłacił P. K. (1) 200 złotych (zeznania I. W. k.1202, 1296, 1939;

Z. R. (1) k.1260, 1376, 1931; A. W. k.1205, 1290, 1929v). Uszczuplenie należności celnej wynosiło 553 zł, a podatku akcyzowego – 15 420 zł (wyliczenie uszczuplenia k.1310).

W latach 2011 – 2012 P. K. (1) prosił znajomych, aby jeździli z nim poza M. drugim samochodem i informowali o patrolach Policji.

Wiosną 2011 roku P. K. (1) poprosił Ł. L., aby pojechał do B. sprawdzić drogę. Ł. L. wyraził na to zgodę. Około godziny 19-ej pojechał swoim samochodem w stronę B.. Zawrócił w miejscowości O.. W drodze powrotnej, w P., minął oskarżonego, który jechał w stronę B. samochodem A. (...). W marcu 2012 roku P. K. (1) zaproponował Ł. L. wyjazd do G.. Ł. L. jechał przed samochodem P. K. (1) w odległości 2, 3 km i miał telefonicznie informować o patrolach Policji. Oskarżony jechał samochodem A. (...). P. K. (1) polecił Ł. zatrzymać się na stacji benzynowej w G.. Po około 30 minutach zadzwonił, że wracają. Były jeszcze dwa wyjazdy do G. tą samą trasą (zeznania Ł. L. k.619, 632, 1172, 1795).

W 2012 roku M. N. (1) czterokrotnie jeździł z P. K. (1) „na pilota”. M. N. (1) jechał przed samochodem oskarżonego w odległości około kilometra i sprawdzał, czy na drodze nie ma patroli, o czym miał telefonicznie zawiadamiać P. K. (1). Oskarżony udostępnił mu do kontaktu telefon komórkowy, w którym zapisany był tylko jeden kontakt – numer telefonu P. K. (1). Trasa wiodła w kierunku S. przez W., R., Ł., G., M.. Za pierwszym razem w okolicy S. na parking w pobliżu sklepu (...) spotkał się z mężczyzną. Oskarżony otworzył klapę bagażnika swojego samochodu. W trakcie kolejnych podróży M. N. (1) dojeżdżał do opisanego parkingu, natomiast P. K. (1) jechał dalej. Przy okazji jednego z tych wyjazdów M. N. (1) zauważył, jak oskarżony wynosił z piwnicy domu pudło, które włożył do bagażnika swojego samochodu. Na wierzchu pudła znajdowały się pudełka od telefonów komórkowych (zeznania M. N. (1) k.1209, 1933v).

R. R. (1) jechał przed P. K. (1) jako ochrona, z zadaniem informowania oskarżonego o patrolach policyjnych i podejrzanych samochodach, około 10 razy. Miało to miejsce w 2012 roku. Przed wyjazdem R. R. (1) pomagał pakować do samochodu oskarżonego torby podróżne. Zwykle były to dwie duże, ciężkie torby. Za pierwszym razem R. R. (1) widział, że w torbie były pudełka z telefonami komórkowymi. W pozostałych przypadkach nie widział zawartości toreb, gdyż były one zamknięte. Miejscem docelowym był parking w M. w okolicy S.. Na parkingu P. K. (1) spotykał się z mężczyzną, któremu przekazywał torby. W trakcie wyjazdu w dniu 17 sierpnia 2012 roku R. R. (1) zgubił drogę w R.. Z kolei w dniu 4 września 2012 roku, gdy jechali w stronę R., oskarżony polecił R. R. (2) zawrócić w G. i jechać w kierunku K.. W tej miejscowości samochód R. R. (1) został zatrzymany do kontroli przez Policję (zeznania R. R. (1) k.1216 (...); R. Z. k.1023, 1931v).

W dniu 18 września 2012 roku P. K. (1) przechowywał w miejscu zamieszkania w M. (...) paczek papierosów różnych marek bez wymaganych oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, przywiezionych do Polski bez zgłoszenia celnego. Papierosy te oskarżony otrzymał na przechowanie od Białorusinów o nieustalonej tożsamości. Uszczuplenie należności celnej na skutek nielegalnego przywozu papierosów do Polski wyniosło 1471 zł, a uszczuplenie podatku akcyzowego 41 004 zł (zeznania R. Z. k.1023, 1931v; protokół przeszukania posesji oskarżonego k.6; protokół oględzin k.313; wyliczenie uszczuplenia k.2191; wyjaśnienia P. K. (1) k.156, 159).

W dniu 17 września 2012 roku o godzinie 9 – ej, na podstawie anonimowej informacji o przechowywaniu papierosów, funkcjonariusze Straży Granicznej udali się do miejsca zamieszkania P. K. (1) w M. celem przeszukania posesji. Do godziny 21-ej oskarżony ani jego żona nie otworzyli drzwi pomimo wezwań funkcjonariuszy. Następnego dnia do czynności włączyli się funkcjonariusze Policji. Około godziny 8 – ej P. K. (1) otworzył drzwi domu. W trakcie przeszukania funkcjonariusze ujawnili w skrytce w piwnicy i zabezpieczyli przechowywane przez P. K. (1) opisane wyżej 3 191 paczek papierosów różnych marek bez wymaganych oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy. Ponadto ujawniono (ukryte w okapie kuchennym oraz skrytce w schodach piwnicznych) i zabezpieczono pieniądze w kwocie 425 700 złotych (zeznania R. Z. k.1023, 1931v; protokół przeszukania k.6; protokół zatrzymania rzeczy k.54; protokół oględziny k. 319). Wśród zabezpieczonych pieniędzy znajdował się plik z banderolą Banku Spółdzielczego w L. Oddział w W. wypłacony w dniu 20 sierpnia 2012 roku W. K. (zeznania W. K. k.1026, 1982; informacja BS w L. k.612).

W okresie od 5 listopada 2007 roku do roku 2013 P. K. (1) nabył szereg składników majątkowych w postaci nieruchomości i samochodów. I tak:

- w dniu 26 marca 2009 roku działki o nr (...) w m.M. od P. W. za kwotę 20 174 zł (zeznania P. W. k.128, 1929; analiza k.1045)
- w dniu 29 kwietnia 2010 roku działki o nr (...) w m.M. od W. N. za kwotę 17 000 zł (zeznania W. N. k. 533; analiza k.1045),
- w dniu 21 grudnia 2010 roku działki (...) w m.M. od (...) za kwotę 31 000 zł (analiza k.1045),
- w dniu 3 kwietnia 2012 r. działkę (...) w miejscowości M. od W. S. (1) za kwotę 22 480 zł (zeznania W. S. (2) k. 422, 1759; analiza k.1046)
- w dniu 10 maja 2012 r. działki (...) położone w m.Ż. od M. i P. M. za 45 500 zł (zeznania P. M. k.527, 1788; analiza k.1046)
- w dniu 10 września 2012 r. działki (...) położonych w Ogrodnikach kupił od T. C. (zeznania T. C. k.546, 1787v),
- w dniu 11 września 2012 r. działkę (...) położoną w m.R. od J. S. (1) za 18 000 złotych (zeznania J. S. (1) k.1219, 1834)
- w dniu 27 listopada 2012 r. działki (...) położone w m.K. Z. od W. L. za 14 000 zł (zeznania W. L. k.1834v)

oraz:

- w dniu 5 listopada 2007 r. samochód A. (...) rok prod.1998 nr rej.(...) za kwotę 600 Euro (2 193,36 zł) (zestawienie przychodów i wydatków k.447; analiza k.1044),
- w dniu 3 lutego 2009 r. samochód F. (...) nr rej. (...) o wartości rynkowej 4080 zł (zestawienie przychodów i wydatków k.448),
- w dniu 20 maja 2010 r. samochód A. (...) rok prod.1996 nr rej.(...) o wartości rynkowej 9 000 zł (zestawienie przychodów i wydatków k.449; analiza k.1064),
- w dniu 4 października 2011 r. samochód A. (...) rok prod.2005 nr rej.(...) o wartości rynkowej 40 000 – 50 000 zł (zestawienie przychodów i wydatków k.449; analiza k.1064).

P. K. (1) udzielał znajomym pożyczek. I tak:

- P. B. (1) pożyczył kilkakrotnie kwoty od 10 000 zł wzwyż, ostatnio w lipcu 2012 roku (zeznania P.B. k.1156, 1832v)
- J. D. (1) pożyczył dwukrotnie kwoty w przedziale od 7 000 zł do 10 000 zł (zeznania J. D. (1) k.1211, 1833v)
- I. D. pożyczył w maju 2012 roku 2 500 zł (zeznania I. D. k.572, 1788v)
- R. D. pożyczył 5 000 zł (zeznania R. D. k.424, 441, 1759v)
- Ł. L. pożyczył 1000 euro w 2007 roku (zeznania Ł. L. k.619, 1795)
- M. N. (1) pożyczzał drobne kwoty rzędu 100 zł (zeznania M. N. (1) (k.1020, 1933v)
- R. P. pożyczył 2 500 zł (zeznania R. P. k.439, 1762v)
- J. S. (2) pożyczzał kwoty rzędu 1 000 zł – 2 000 zł (zeznania J. S. (2) k.426, k.1761)

- A. S. pożyczył 10 000 zł około roku 2009 (zeznania A. S. k.624, 1796v).

Czasami pożyczał pieniądze na procent (wyjaśnienia P. K. (1) k.157).

Wiosną 2012 roku P. K. (1) kupił także za ok.44 000 zł ciągnik rolniczy R. od K. B., przy czym jako nabywca fikcyjnie figurował R. R. (1) (zeznania K. B. k.595, 1791; Ł. L. k. 632, 1795). Podobnie w październiku 2012 roku P. K. (1) nabył na nazwisko K. D. samochód osobowy V. (...) (zeznania Ł. L. k. 632, 1795; J. B. k.581, 1791).

W latach 2009 – 2012 P. K. osiągnął udokumentowane przychody w kwocie 234 075,35 zł i w tym samym okresie wydatkował kwotę 488 262,21 zł (analiza k.1060).

Decyzją z dnia 10 lipca 2015 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w B. ustalił zobowiązanie w zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych od dochodów nie znajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych w wysokości 173 884 zł, ustalając, że w 2012 roku wystąpiła nadwyżka wydatków (przy uwzględnieniu gotówki ujawnionej w domu oskarżonego nad wykazanymi dochodami o kwotę 231 844,65 zł (decyzja k.1999).

W lokalnej społeczności pojawiały się różne opinie o źródłach zamożności P. K. (1). Uważano, że handluje papierosami (zeznania Ł. L. k.619, M. M. (1) k.1479, U. M. k.1392, M. N. (1) k.1020, A. S. k.624, 1796v, M. Z. k.597, 1794), narkotykami (zeznania R. D. k.441, 1759v), lub iż otrzymał majątek od rodziców (zeznania A. Ł. (1) k.430, 1763), o czym wspominał sam oskarżony (zeznania W. K. k.1026).

P. K. (1) w toku całego postępowania przyznawał się do popełnienia czynu zarzuconego w pkt V. Początkowo odmówił składania wyjaśnień co do tego czynu (k.111), a następnie podał, iż papierosy przechowywał na prośbę Białorusinów, których tożsamości nie zna. Białorusini przywieźli papierosy w dwóch partiach. Tłumaczyli, że nie mogą ich dalej przewieźć. Za przechowanie obiecali oskarżonemu pieniądze (k.156, 159).

Oskarżony konsekwentnie w toku całego postępowania kwestionował fakt popełnienia pozostałych zarzuconych przestępstw. W toku pierwszego przesłuchania P. K. (1) odmówił odpowiedzi na pytanie o źródło pochodzenia pieniędzy zabezpieczonych w jego domu (k.111v). W toku kolejnych przesłuchań podał, że pieniądze te to spadek po dziadkach i rodzicach. W spadku dostał dużo złota, które następnie sukcesywnie sprzedawał, a uzyskane w ten sposób pieniądze gromadził w domu. Ponadto otrzymał w spadku po babci pieniądze w kwocie około 100 tys.zł. W spadku po matce otrzymał około 40 000 USD i 20 000 zł. Część pieniędzy stanowiło zarobek z licznych wyjazdów zagranicznych. Jeden wyjazd przynosił zarobek w wysokości ok. 6 000 euro. Oskarżony otrzymywał także dopłaty z racji prowadzonego gospodarstwa rolnego, w wysokości około 35 000 zł. rocznie. Osiągał także dochody z tytułu sprzedaży uprawianych zbóż i traw. Około 14 000 złotych to prezenty dziecka. Aby pieniądze trzymane w domu nie traciły na wartości oskarżony udzielał czasami znajomym pożyczki oprocentowane (k.156). Około 30 000 zł to pieniądze, które zarobiła w Wielkiej Brytanii I. K. (k.159).

Na rozprawie P. K. (1) skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień – potwierdzając uprzednio złożone wyjaśnienia – oraz odmowy odpowiedzi na pytania, za wyjątkiem pytań zadawanych przez obrońcę (k.1756).

Sąd nie znalazł dostatecznych podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień P. K. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu zarzuconego w pkt.V, a w konsekwencji obdarzył je w tym zakresie wiarą. Korelują one z nie budzącymi wątpliwości zeznaniami R. Z. co do okoliczności ujawnienia w dniu 18 września 2012 roku na terenie posesji oskarżonego (...) paczek papierosów różnych marek produkcji białoruskiej bez wymaganych oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy oraz treścią dokumentów w postaci protokołu przeszukania posesji oskarżonego k.6, protokołu oględzin k.313; wyczenia uszczuplenia k.2191.

Stanowisko procesowe oskarżonego, który kwestionował fakt popełnienia czynów objętych zarzutami z pkt.II, III, IV i VI, jest sprzeczne z treścią zgromadzonych w sprawie dowodów, które Sąd obdarzył wiarą.

Z zeznań **A. i I. W.** wynika bowiem, że P. K. (1) w okresie od 2007 do 30 września 2012 roku kupował od nich pochodzące z przemytu z Białorusi papierosy bez wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy. We wskazanym okresie P. K. (1) kupił od A. i I. W. około 1 000 kartonów papierosów różnych marek. Obdarzając wiarą zeznania A. W. i I. W. w tym zakresie, Sąd miał na uwadze, iż ich relacje co do zasadniczych elementów były stanowcze, konsekwentne. Nie ujawniono okoliczności, które wskazywałyby na to, że świadkowie ci są zainteresowani złożeniem zeznań nieprawdziwych, bezpodstawnym pomówieniem oskarżonego o zachowania, których się nie dopuścił. Zmiana roli procesowej A. i I. W. nie spowodowała zmiany relacji. W zeznaniach złożonych na rozprawie potwierdzili treść uprzednio składanych wyjaśnień. Relacje A. W. i I. W. nie są precyzyjne, gdy chodzi o ilość papierosów, kupionych przez oskarżonego. Ten niewątpliwy mankament relacji nie daje jednak podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków. Jest on bowiem zrozumiały i usprawiedliwiony, zważywszy na to, że relacjonowane przez świadków zachowania miały miejsce wielokrotnie i w długim okresie.

Fakt zakupu przez oskarżonego pochodzących z przemytu papierosów bez wymaganych oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w latach 2007 – 2008, przez okres około roku, z częstotliwością średnio raz w tygodniu po 20 – 50 wynika z zeznań **A. M.** z postępowania przygotowawczego. Zeznania te Sąd obdarzył wiarą, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. W szczególności w toku postępowania nie zostały ujawnione okoliczności, które rodziłyby podejrzenie, że świadek złożył zeznania nieprawdziwe, bezpodstawnie obciążające oskarżonego. Na rozprawie świadek zmienił zeznania, twierdząc, że sprzedał papierosy raz (k.1794). Zeznaniami złożonym na rozprawie Sąd nie dał wiary, gdyż świadek nie potrafił w logiczny, przekonujący sposób wytłumaczyć zmiany zeznań. Tłumaczenie, iż wprawdzie nie złożył odczytanych zeznań, ale podpisał protokół, bo gdy wielokrotnie odczytano mu protokół, nie było w nim takich zapisów nie jest przekonujące, jest sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Fakt przewożenia i sprzedaży przez P. K. (1) pochodzących z przemytu papierosów znajduje potwierdzenie w zeznaniach **Z. M. i M. B.** W szczególności z zeznań M. B. wynika, że w sierpniu 2010 roku kupił od P. K. (1) papierosy dwukrotnie. Za każdym razem oskarżony przywoził mu papierosy do miejscowości P.. Z kolei z zeznań Z. M. wynika, że oskarżony sprzedał mu papierosy pochodzące z przemytu w 2012 roku za 12 000 złotych. P. K. (1) przywiózł papierosy do R..

Sąd obdarzył wiarą zeznania M. B. i Z. M., mając na uwadze, że były one logiczne i co do zasadniczych elementów konsekwentne. Fakt, iż M. B. w swojej relacji zaniżył ilość papierosów kupionych od P. K. (1) w dniu 26 sierpnia 2010 roku nie daje podstaw do zakwestionowania wiarygodności jego relacji w pozostałym zakresie. Nieścisłości co do ilości kupionych papierosów znajdują logiczne wytłumaczenie w upływie czasu od zdarzenia do dnia przesłuchania. Identyfikacja tłumaczy należy okoliczność, że Z. M. nie potrafił precyzyjnie określić ilości kupionych papierosów i ich ceny. Podkreślenia wymaga, że świadkowie ci nie byli skonfliktowani z oskarżonym, nie mieli powodu, aby podawać nieprawdziwe okoliczności zakupu od niego papierosów. Relacja M. B. znajduje pośrednio potwierdzenie w treści wyroku, jaki zapadł w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej, którym M. B. został skazany za to, że w dniu 26 sierpnia 2010 roku przechowywał łącznie 3 974 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków skarbowych akcyzy (k.1494).

Z zeznań **I. W. i A. W.** wynika, że w lipcu 2012 roku P. K. (1) przewiózł 120 kartonów papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, należących do małżonków W., z miejscowości K. w okolice R.. Za tę przysługę otrzymał 200 złotych. Papierosy przeznaczone były dla Z. R. (1). Sąd obdarzył wiarą zeznania I. W. i A. W. również w tym zakresie. Przemawiały za tym względy, które przytoczone zostały we wcześniejszej części uzasadnienia, w której oceniono zeznania małżonków W. w pozostałym zakresie. Wskazać należy, że ich relacja znajduje pośrednio potwierdzenie w nie budzących wątpliwości zeznaniach **Z. R. (1)**. Świadek ten potwierdził bowiem, że kupił papierosy od I. W.. Sprzedający przyjechał na spotkanie z innym mężczyzną, w samochodzie którego znajdowały się papierosy. Na rozprawie Z. R. (1) nie wykluczył, że mężczyzną towarzyszącym W. był P. K. (1) (k.1931). Zeznania Z. R. (1) korespondują zatem z relacją małżonków W..

Reasumując, przytoczone wyżej dowody pozwalają przypisać oskarżonemu zachowania zarzucone w pkt.II, III, IV, V i VI. Mając przy tym na uwadze, że przewożenie papierosów, o jakim mowa w zarzucie II i IV, miało miejsce w okresie, w którym oskarżony nabywał papierosy, o których mowa w pkt VI, należało przyjąć, iż przedmiotem czynów opisanych w pkt.II i IV, jest część papierosów, których nabycie objęte zostało zarzutem z pkt.VI. Tożsamość przedmiotu czynności wykonawczej, uwzględniając wieloodmianowy charakter czynów zabronionych opisanych w art. 65 § 3 kks i w art. 91 § 4 kks, wyklucza możliwość odrębnego ukaranie za nabycie opisanych papierosów, a następnie ich przewiezienie. Jako odrębne przestępstwa traktować należy natomiast zachowania zarzucone w pkt.III i V. Przedmiotem czynu z pkt.III były bowiem papierosy należące do małżonków W., zaś z pkt.V – należące do Białorusinów o nieustalonej tożsamości.

Każdy z czynów przypisanych P. K. (1) (w pkt.II, III i IV wyroku) wyczerpuje realizuje przedmiotowe i podmiotowe znamiona opisane w art. 65 § 3 kks i w art. 91 § 4 kks. Przedmiotem czynności wykonawczych były bowiem papierosy, które nie miały wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy oraz zostały importowane bez zgłoszenia celnego, z narażeniem budżetu Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnej. Zachowanie oskarżonego polegało na nabyciu tych wyrobów, przechowaniu, przewożeniu. Zachowanie oskarżonego było zatem tożsame z alternatywnie określonymi czynnościami, penalizowanymi przez wskazane wyżej przepisy. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, mając pełną świadomość pochodzenia wyrobów tytoniowych i braku wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy. Z uwagi na to, że w każdym przypadku kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie była małej wartości, a kwota należności celnej nie przekraczała ustawowego progu, należało każdy z przypisanych w pkt.II, III i IV czynów zakwalifikować – uwzględniając uregulowanie z art. 7 § 1 kks – z art. 65 § 3 kks i w art. 91 § 4 kks. Kwalifikując czyn przypisany w pkt.II należało zastosować ponadto art. 6 § 2 kks, gdyż polegał on na regularnym podejmowaniu regularnych zachowań, przedzielonych krótkimi odstępami czasu (około tygodniowymi), będących przejawem realizacji tego samego zamiaru.

Czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu opisanego w art. 37 § 1 pkt 3 kks. P. K. (1) dopuścił się ich bowiem zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie części szczególnej kks, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie były długie.

Z uwagi na brzemienne przepisu art. 37 § 4 kks, za czyny przypisane P. K. (1) w pkt.II, III i IV należało wymierzyć jedną karę za zbiegające się przestępstwa, z zastosowaniem nadzwyczajnego obostrzenia na zasadach określonych w przepisie art.38 § 1 pkt 2 kks.

Wymierzając oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby oraz grzywnę w wysokości 400 stawek dziennych po 70 złotych, Sąd miał na uwadze znaczny stopień szkodliwości społecznej przypisanych czynów i zawinienia oskarżonego a nadto jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przypisanych przestępstw. Sąd miał na uwadze w szczególności: stosunkowo długi okres trwania przestępczego procederu; działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wysokość faktycznie osiągniętej korzyści; dotychczasową niekaralność oskarżonego (k. 1390); jego sytuację rodzinną – oskarżony jest żonaty, ma dwoje dzieci, które są na jego utrzymaniu; jego sytuację majątkową – P. K. (1) jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow.ok.20 ha, współwłaścicielem domu; jego możliwości zarobkowe – prowadzi gospodarstwo rolne o pow.ok.40 ha, jego udokumentowane przychody w 2012 roku wyniosły 125 599,13 zł (k.2017); oskarżony jest zdrowy.

Mając na uwadze, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową w związku z popełnieniem czynów przypisanych w pkt.II i III, należało na podstawie art. 33 § 1 kks orzec przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwotach: 12 000 zł i 200 zł.

Zabezpieczone papierosy, będące przedmiotem przestępstwa przypisanego w pkt.IV i należące do nieustalonych osób, podlegają przypadkowi na podstawie przepisów art. 30 § 2 kks w zw.z art.31 § 1 kks.

Orzeczenie o zaliczeniu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet podlegającej wykonaniu kary opiera się na przepisach art. 63 § 1 kk w zw.z art. 20 § 2 kks.

Zgromadzone dowody i dokonane na ich podstawie ustalenie nie dają podstaw do przypisania P. K. (1) czynu zarzucanego w pkt.I.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 299 § 1 kk w zw.z art. 12 kk. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem czynności wykonawczych ujętych w tym przepisie są „brudne pieniądze”, których źródłem pochodzenia ma być zachowanie realizujące znamiona konkretnego typu czynu zabronionego pod groźbą kary. Dla realizacji znamion przestępstwa z art. 299 § 1 kk **nie jest więc wystarczające ustalenie, że określone wartości majątkowe pochodzą z jakiegokolwiek czynności bezprawnej czy też nieujawnionego lub „nielegalnego” źródła.** Nie jest także wystarczające w tym zakresie ogóle wskazanie, że korzyść majątkowa pochodzi z działalności przestępczej, jakiegoś bliżej nieokreślonego czynu zabronionego, czy też pewnej grupy przestępstwa (np. przestępstw przeciwko mieniu czy oszustw podatkowych), bez sprecyzowania, o jaki konkretnie typ przestępstwa chodzi. Niezbędne jest ustalenie przedmiotowych okoliczności czynu źródłowego oraz zakwalifikowanie ich jako konkretnego typu czynu zabronionego. Znamię „korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego” musi być przy tym udowodnione w postępowaniu karnym w taki sam sposób, jak wszystkie pozostałe znamiona przestępstwa stypizowane w art. 299 § 1 kk (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2013 roku sygn.akt IIIKK 455/12; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2011 roku sygn.akt III KK 28/11; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2013 roku sygn.akt I KZP 19/13).

Zdaniem komentatorów możliwość przypisania czynu z art. 299 § 1 kk wymaga:

- ustalenia, że zaistniało przestępstwo, z którym związana jest korzyść majątkowa
- ustalenia, że środki pochodzące z tej korzyści były przedmiotem jednej z czynności czasownikowych, wynikających z dyspozycji tego przepisu
- stwierdzenia, że wykonanie takich czynności musi chociażby potencjalnie udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków. Nie może być przy tym mowy o potencjalnym choćby utrudnieniu stwierdzenia przestępnego pochodzenia organów ścigania na temat przestępstwa, z którego środki te miałyby pochodzić, jest tak skromna i ograniczona, że nie ma żadnej szansy na jego osądzenie. Jeśli brak dowodów na popełnienie przestępstwa związanego z korzyścią (a zatem nie zostanie ono nigdy osądzone), to brak również jakiegokolwiek szansy na stwierdzenie przestępnego pochodzenia owej korzyści (Jan Giezek, Komentarz do art. 299 Kodeksu karnego, teza 45).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należy co następuje.

Zgodnie z treścią zarzutu z pkt.I , przedmiotem przestępstwa miały być środki płatnicze uzyskane przez oskarżonego ze sprzedaży papierosów bez wymaganych oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy uprzednio nabywanych, przechowywanych i przewożonych przez niego. Ich „pranie” polegało na zapłacie nimi za kupione przez oskarżonego określone składniki mienia ruchomego i nieruchomego.

Przypisanie oskarżonemu zarzucanego czynu wymagałoby zatem ustalenia, że:

- oskarżony dopuścił się przestępstw polegających na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu wyrobów tytoniowych bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy, importowanych bez zgłoszenia celnego
- oskarżony uzyskał z tych przestępstw (bezpośrednio lub pośrednio) korzyść majątkową w postaci pieniędzy
- zapłata za nabyte przez oskarżonego poszczególne składniki majątkowe nastąpiła przynajmniej częściowo tymi pieniędzmi.

Pierwszy z wymienionych warunków został spełniony, co znalazło wyraz w przypisaniu oskarżonemu przestępstw w pkt.II, III i IV wyroku. Z dokonanych ustaleń wynika ponadto, że z popełnienia przestępstw przypisanych w pkt.II i III oskarżony uzyskał korzyść majątkową w łącznej wysokości 12 200 złotych.

Zgromadzone dowody nie dają natomiast podstaw do jednoznacznego i kategorycznego ustalenia, iż za którykolwiek ze składników majątku, wymienionych w zarzucie I, oskarżony chociażby częściowo zapłacił tymi środkami.

Zgromadzone dowody nie pozwoliły ustalić precyzyjnie, kiedy oskarżony uzyskał tę korzyść majątkową, a co za tym idzie nie można odnieść czasu nabycia poszczególnych składników majątku do czasu uzyskania korzyści majątkowej.

Pojawia się wątpliwość, czy jakiegokolwiek środki pieniężne uzyskane w związku z nielegalnym obrotem wyrobami tytoniowymi zostały przeznaczone na zakup wskazanych w zarzucie I składników majątku, a to wobec faktu zabezpieczenia w domu oskarżonego gotówki w kwocie 425 700 złotych. W tym kontekście nie można wykluczyć, że uzyskana z przestępstw korzyść majątkowa znajduje się wśród zabezpieczonych pieniędzy.

W świetle analizy kryminalnej (k.1030 -1077) oraz decyzji Naczelnika Urząd Skarbowy w B. (k.1999) jest oczywiste, że oskarżony dysponował majątkiem, którego pochodzenie nie zostało w pełni udokumentowane. Ze wspomnianej analizy kryminalistycznej wynika, że w latach 2009 – 2012 P. K. (1) osiągnął przychód w kwocie 234 075,35 zł, a w tym samym czasie wydatkował kwotę 488 262,21 zł. Z decyzji z dnia 10 lipca 2015 roku wynika natomiast, że wydatki w 2012 roku (obejmujące także pieniądze w kwocie 425 700 zł, zabezpieczone w domu oskarżonego) nie znajdujący pokrycia w ujawnionych źródłach dochodu lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych wyniosły 231 844,65 zł.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. K. (1) i zeznaniom **I. K.** (k.1843) co do źródeł pochodzenia ich majątku. Oczywiście nie jest wykluczone, że oskarżony otrzymał jakieś środki finansowe od swoich rodziców oraz że I. K. miała jakieś oszczędności z okresu pracy w Wielkiej Brytanii, a dziecko otrzymywało prezenty pieniężne. Rzecz jednak w tym, że całkowicie nieprawdopodobne, sprzeczne z doświadczeniem życiowym jest to, aby ktoś przechowywał, pochodzące z legalnego źródła, pieniądze w tak znacznej kwocie w domu, narażając się na ich utratę. Argument I. K., iż chcieli mieć pieniądze „pod ręką” na wypadek gdyby trafiła się okazja i chcieli kupić ziemię, aby powiększyć gospodarstwo rolne nie przekonuje. Transakcji kupna nieruchomości nie przeprowadza się natychmiast, wymaga chociażby wizyty u notariusza. Jest więc czas, aby wypłacić pieniądze z banku. Podkreślić należy także rozbieżność w relacji oskarżonego i jego żony. P. K. (1) podał, że wśród zabezpieczonych pieniędzy 30 000 zł to wynagrodzenie żony za pracę w Anglii (k.159). Z kolei I. K. twierdziła, że jej oszczędności wynosiły około 100 000 zł (k.1843v). Znamienne dla oceny wiarygodności zeznań I. K. we wskazanym zakresie jest także ogólnikowość jej relacji. I. K. nie wiedziała, jaką kwotę pieniędzy oskarżony otrzymywał od rodziców, nie wiedziała ile dostał złota, kiedy i gdzie je sprzedał, jakie są dochody z gospodarstwa (k.1843v).

W świetle przytoczonych wyżej orzeczeń Sądu Najwyższego fakt, że pochodzenie części majątku oskarżonego nie zostało udokumentowane nie uzasadnia domniemania, iż pochodzi on z popełnionych przez P. K. (1) przestępstw związanych z nielegalnym handlem wyrobami tytoniowymi. Zakwestionowanie prawdziwości relacji oskarżonego i jego żony co do źródeł pochodzenia ich majątku nie wystarczy więc do przypisania P. K. (1) czynu zarzucanego w pkt.I. Konieczne jest jednoznaczne, nie budzące wątpliwości ustalenie, że przedmiotowe nieruchomości i pojazdy zostały nabyte za środki uzyskane z przestępczego procederu handlu papierosami pochodzącymi z przemytu. Podstaw do dokonania takiego ustalenia zgromadzone dowody nie dostarczyły.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania **Ł. L., M. N. (1) i R. R. (1)**, w których opisali przypadki „pilotowania” oskarżonego w czasie wyjazdów poza miejsce zamieszkania. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności ich relacji w tej części. W tym zakresie zeznania świadków korespondują ze sobą, są stanowcze i logiczne. Fakt, iż zadaniem świadków było ostrzeganie oskarżonego o policyjnych patrolach wskazuje jednoznacznie, iż wyjazdy te miały związek z prowadzoną przez P. K. (1) jakąś nielegalną działalnością. Zeznania świadków nie dają jednak podstaw do jednoznacznego ustalenia, że oskarżony przewoził wówczas papierosy pochodzące z przemytu. Zeznania R. R. (1) i M. N. (1), którzy widzieli w przewożonych pakunkach pudełka od telefonów komórkowych,

sugerują wręcz, że niezależnie od nabywania wyrobów tytoniowych bez polskich znaków skarbowych akcyzy, trudnił się jakąś inną bliżej nieustaloną nielegalną, a być może przestępczą, działalnością, która mogła być jednym ze źródeł pochodzenia majątku P. K. (2).

Nie znajdując podstaw do ich kwestionowania, Sąd obdarzył wiarą zeznania:

- **U. M.**, iż w przeszłości oskarżony prosił go o przywiezienie papierosów z Białorusi
- **P. W., W. N., W. S. (1), P. M., T. C., J. S. (1), W. L.** – odnośnie sprzedaży oskarżonemu nieruchomości
- **P. B. (2), J. D. (1), I. D., R. D., Ł. L., M. N. (1), R. P., J. S. (2), A. S.** – co do udzielania pożyczek przez oskarżonego
- **Ł. L., K. B., J. B.** odnośnie zakupu przez oskarżonego ciągnika rolniczego R. i samochodu osobowego V. (...)
- **Ł. L., M. M. (1), U. M., M. N. (1), A. S., M. Z., R. D., A. Ł. (1), W. K.**, odnośnie treści plotek krążących w środowisku o źródłach zamożności oskarżonego oraz o wypowiedziach samego P. K. (1) o pochodzeniu jego majątku.

Treść tych dowodów nie ma jednak znaczenia dla oceny trafności zarzutu, postawionego oskarżonemu w pkt I aktu oskarżenia. Z zawartych w nich informacji nie można bowiem wysnuć żadnych jednoznacznych, kategoriowych i konkretnych wniosków, że z udziału w przestępczym procederze handlu papierosami osiągnął korzyść majątkową, którą przeznaczył na zakup nieruchomości i pojazdów. Z tego samego powodu okoliczność, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom K. D., iż to on kupił samochód V. (...) oraz zeznaniom R. R. (1), że to on był nabywcą ciągnika R., jako oczywiście sprzecznych z wiarygodnymi zeznaniami Ł. L., nie ma istotnego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Wyjaśnienia **J. P.** (k.1846, 1886) i **A. Ł. (2)** (k.1893, 1933v) nie wniosły do sprawy nic istotnego. J. P. potwierdziła swój udział w procederze przemytu papierosów. Z jej relacji nie wynika jednak, aby w procederze tym uczestniczył także P. K. (1). Podobnie A. Ł. (2) w odczytanych wyjaśnieniach potwierdził swój udział w procederze skupu i przemytu papierosów, zaprzeczając jedynie, iż kierował zorganizowaną grupą przestępczą. Zaprzeczył natomiast, aby oskarżony sprzedawał mu papierosy. Stwierdził kategoriowo, że oskarżony nie jest opisanym w wyjaśnieniach mężczyzną o imieniu P..

Jako nieistotne dla rozstrzygnięcia Sąd ocenił zeznania świadków, którzy opisywali sytuację majątkową rodziców oskarżonego oraz przedstawiali swoją ocenę ich zamożności: **W. B.** (k.1253, 1842), **M. G.** (k.1267, 1843), **A. Ł. (3)** (k.430, 1763), **Z. R. (2)** (k.420, 1757v), **K. K. (2)** (k.1787).

Nie będąc członkami rodziny K., świadkowie ci nie mogą dysponować wiedzą, która byłaby miarodajna dla potwierdzenia wyjaśnień oskarżonego, jakie składniki majątku otrzymał w spadku po rodzicach, bądź dla wykluczenia ich prawdziwości.

Dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucone czyny nie mają znaczenia:

- zeznania **R. K.**, iż przed kilkoma laty pożyczył 2 000 złotych od I. P. (k.428, 1762)
- zeznania **S. M.**, który nie potrafił stwierdzić, komu i kiedy wypłacono pieniądze z banderolą Oddziału (...) w B., które zabezpieczono na posesji oskarżonego (k.453, 1788)
- zeznania **D. P.**, który potwierdził, iż został zatrzymany we W. pod koniec 2011 roku przez funkcjonariuszy Straży Granicznej z 500 kartonami papierosów, ale nie potwierdził swojej znajomości z oskarżonym (k.1269, 1789v)
- zeznania **M. Ł.**, z których wynika, że oskarżony kilkakrotnie zabierał od niej ubranka dla dziecka, zapakowane w worki na śmieci (k.1714, 1834);

- zeznania **J. C.**, który zaprzeczył, aby znał oskarżonego (k.1256, 1842v)
- zeznania **K. K. (2)**, który na prośbę oskarżonego kupił na swoją firmę telefon komórkowy (k.576, 1786v)
- zeznania **G. K.**, dotyczące jego znajomości z U. M. (k.1164, 1823)
- zeznania **K. K. (4)**, na temat jego znajomości z oskarżonym (k.1017, 1245, 1800v)
- zeznania **A. K.** o okolicznościach zatrzymania Z. M. (k.1337)
- zeznania **S. Ł.**, w których zaprzeczył znajomości z oskarżonym (k.1206, 1835v)
- zeznania **M. M. (3)** dotyczące jego znajomości z oskarżonym (k.628, 1797)
- zeznania **M. N. (2)** na temat znajomości z oskarżonym, zakupu samochodu przez J. D. (2) (k.1130, 1174, 1932)
- zeznania **B. R.** o prowadzeniu przez jej brata sklepu w M. (k.574, 1789)
- zeznania **K. S.** dotyczące jego znajomości z oskarżonym (k.1011, 1799v)
- zeznania **E. Z.** o zatrudnieniu w jego firmie przewozowej (...) (k.1195, 2193).

Mając na uwadze, iż zgromadzone dowody nie pozwoliły na przypisanie oskarżonemu czynu zarzuconego w pkt.I, należało w tym zakresie uniewinnić go.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 kpk i 630 kpk, mając na uwadze częściowe uniewinnienie oskarżonego.